

3. I modsætning til det meget store anvendelsesområde, der falder ind under enten høringspligt eller samrådsprocedure, fremgår det af artikel 1 i konklusionsteksten, at den foreslåede samarbejdsprocedure alene gælder for et begrænset antal artikler i traktaten. Det er fortrinsvis artikler, der indeholder hjemmel til retsakter for det interne marked, eller artikler, der er indeholdt i de øvrige tekster udarbejdet på Det europæiske Råds møde.

Erfaringen peger på, at det er et meget begrænset antal retsakter under disse artikler, som er enten så presserende eller så vigtige for Fællesskabet, at et forsøg på blokering fra Parlamentets side vil indebære vanskeligheder for den uændrede videreførelse af Fællesskabets virksomhed. Den fælles landbrugs- og fiskeripolitik og den fælles handelspolitik, udarbejdet af EF's budget, handelspolitik samt retsakter under artikel 235 falder således ikke ind under den foreslåede samarbejdsprocedure.

4. Sammenlignes den foreslåede samarbejdsprocedure med den ovenfor nævnte samrådsprocedure, er der navnlig grund til at hæfte sig ved følgende sammenfald og forskelle:

For det første er hovedindholdet i begge procedurer, at de giver Parlamentet mulighed for at kræve en form for dobbelthøring eller anden læsning. Parlamentet får således gennem benyttelse af disse procedurer mulighed for i højere grad end tidligere at opnå Rådets kommentarer og stillingtagen til Parlamentets ændringsforslag, medens et høringsansvar i medfør af de gældende regler fra Parlamentet kan passere upåagtet fra Rådets side.

For det andet giver den eksisterende samrådsprocedure Parlamentet mulighed for at kræve et antal møder (samråd) med Rådet og Kommissionen, forinden Rådet træffer endelig beslutning. Sådanne møder kan Parlamentet benytte til at fremføre sine synspunkter og søge støtte herfor, ikke blot i Rådet som helhed, men også hos enkelte medlemslande. Den foreslåede samarbejdsprocedure giver ikke Parlamentet en sådan mulighed, idet den ikke indeholder bestemmelser om møder, samråd eller lignende, men blot fastlægger, hvorledes Rådet for sig selv skal tage stilling til Parlamentets udtalelse.

For det tredje indeholder den gældende samrådsprocedure ikke en tidsfrist for proce-

durens afslutning. Det er derimod tilfældet for den foreslåede samarbejdsprocedure, idet det af punkt 2, f, fremgår, at Rådet skal træffe afgørelse inden for en frist på tre måneder. Denne frist vil således fremgå af traktaten, medens samrådsprocedurens formulering: »... normalt afvikles i løbet af et tidsrum, som ikke overstiger tre måneder ...« dels ikke er ubetinget, dels ikke forefindes i traktatform.

5. En gennemførelse af den foreslåede samarbejdsprocedure vil føre til følgende lovgivningsproces i Fællesskabet for de retsakter, der er nævnt i artikel 1, medens lovgivningsprocessen for de øvrige retsakter forbliver uændret:

- a) Første led i lovgivningsprocessen følger de gældende procedurer med indhentning af høringssvar fra Europa-Parlamentet.
- b) Rådet meddeler sin fælles holdning og begrunder denne. Udtaler Europa-Parlamentet sig ikke, eller godkender Parlamentet Rådets fælles holdning inden for tre måneder, vedtager Rådet den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.
- c) Europa-Parlamentet kan forkaste Rådets fælles holdning. Hvilken præcis procedure der herefter skal følges, er ikke endeligt afklaret.
- d) Kommissionen behandler én måned efter modtagelse af Europa-Parlamentets foreslåede ændringer på ny det pågældende forslag.
- e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det forslag, som Kommissionen har behandlet på ny. Dette gælder i tilfælde af, at Rådet ikke ønsker at foretage ændringer i Kommissionens forslag. Dette svarer til vedtagelse med det i traktaten foreskrevne flertal.

Ønsker Rådet derimod at ændre Kommissionens genovervejede forslag, kræver dette enstemmighed i Rådet. Det svarer til traktatens artikel 149, som siger, »når Rådet i medfør af denne traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit oprindelige forslag, især når det er blevet forelagt Forsamlingen til udtalelse«.